

bringsforslaget Nr. 38, har ogsaa stillet Ændringsforslaget Nr. 39, hvorefter Ordene „i Gærder eller tæt ved Jorden“ udgaa. Vi mene nemlig, at uden for Gaard og Gaardsplads, Dyrehave, indhegnet Have og indhegnet Planteskole — Udvalget i sin Helhed foreslaar jo at udvide Bestemmelsen til Planteskoler — skal det være forbudt at bruge de i Paragraffen nævnte Jangstredstaber, og det mene vi bedst at kunne betegne ved, at disse Ord udgaa.

Et Mindretal har under Nr. 43 stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa, at det er „tilladt hvor som helst at sætte Sætte og Fangebure for Røvsugle, samt at opstille Sætte og Fælder for Røvdyr. Dette Ændringsforslag er jo i fuldstændig Modstætning til det af Flertallet under Nr. 39 stillede, og efter min Mening staar det ogsaa i bestemt Modstrid med de foreslaaede Bestemmelser i Lovforslagets § 17, første Punktum. For det Tilfælde, at Ændringsforslag Nr. 43 alligevel skulde blive vedtaget — hvad jeg ikke haaber, og hvad jeg særlig vil opfordre ærede Medlemmer til at stemme imod — have vi opstillet et Underændringsforslag gaaende ud paa, at naar der opstilles Sætte og Fangebure for Røvsugle, da skulle de opstilles paa Pæle af mindst 3 Mens Højde over Jorden. Dette er foreslaaet, for at ikke Husdyrene skulle kunne komme til Stade ved saadanne Jangstredstaber.

Jeg tillader mig endnu en Gang at opfordre ærede Medlemmer til at stemme for de af Flertallet til denne Paragraf stillede Ændringsforslag, nemlig Nr. 38 og 39, og for det Tilfælde, som jeg før nævnte, at Ændringsforslaget Nr. 43 skulde blive vedtaget, da at stemme for Underændringen Nr. 44.

Mourier-Petersen: Jeg har i Forbindelse med 2 ærede Medlemmer af Udvalget tilladt mig at stille et Underændringsforslag under Nr. 32, som gaar ud paa, at Maagerne skulle være fredede hele Aaret igennem. Maagen er jo ikke alene en aldeles uskadelig Fugl — thi de Fisk, som Maagerne fage, hovedsagelig ude i Havet, ere for intet at regne — men den er endog en af de nyttigste Fugle, vi have her i Landet. Det er noksom bekendt, hvor virksomme Maagerne ere til at fortære Oldenborrelarver, og at Landmanden i Maagen har sin bedste allierede til at bekæmpe nogle af Landbrugets værste Fjender. Man kan bedst overbevise sig om, hvor udmærkede Maagerne ere til at efterspore Larver, naar man i de Sommer, hvor Larven kommer frem i Jordens Overflade, ser, hvorledes Markerne formelig ere

bedækkede af Maager og i Fraastand se ud, som om de vare hvide. Dernæst i de Gane, som ligge nær ved Havet, Rysterne eller Fjordene, er man saa godt som aldeles fri for Oldenborrelarver, som ellers medføre saa stor Ødelæggelse, thi vi vide jo alle, hvilke Pengeofre og Antrengelser i øvrigt de have krævet. Vi synes derfor, at der er al Grund til at frede denne Fugl hele Aaret. Udvalget foreslaar, at Maagerne skulle fredes fra 1ste Februar til 19de September, og det kan nok være, at efter sidstnævnte Tid er der ikke mange Maager oppe i Landet for at efterspore Larver; men det holder dog ikke ganske Stik. Det er netop ofte Tilfældet, at Larverne sent paa Aaret gaa ned i Jorden, og at der ved Vintersædens Vægning, som undertiden først finder Sted henimod Slutningen af September, kan være en overordentlig stor Mængde Larver til Stede i Marken. Jeg tror derfor, at der er al mulig Grund til at frede denne nyttige Fugl hele Aaret igennem. Jeg har nok set, at der har været foreslaaet, at Fredningen kun skulde gælde en enkelt Art af Maager, nemlig Høttemaagerne; men det vil være ganske upraktisk og saa afgige kun for de specielt jagtlydige være muligt at skelne mellem disse og de andre; men der er heller ikke nogen Fare ved at frede Maagerne overhovedet hele Aaret igennem.

Jeg anser det for rigtigt at omtale ved samme Lejlighed Ændringsforslag Nr. 46; jeg har vel ikke selv stillet noget Forslag, men jeg har ikke været enig med det øvrige Udvalg, idet jeg nemlig har ment, at Stryknin ikke burde være undtaget fra de Giftarter, man kan anvende mod Røvdyr. Naar man overhovedet vil anvende Gift, hvad jeg ikke er nogen Modstander af, kan jeg ikke indse, at der er noget egentligt fornuftigt i at undtage Stryknin, som efter min Mening netop er en meget hensigtsmæssig Gift at anvende. Jeg ved meget vel den Grund, som er anført mod Stryknin, nemlig at Benyttelsen af Stryknin skulde kunne medføre store Pinsler for de Dyr, som fortære denne Gift. Hvis det virkelig var Tilfældet, er det selvfølgelig, at jeg heller ikke paa nogen Maade vilde være uenig med Udvalget i at undtage Stryknin; men baade efter den Erfaring, jeg har haft i enkelte Tilfælde og — om end jeg ikke vil tillægge mig nogen speciel Sagkundskab paa dette Omraade — efter hvad jeg har stoffet mig Underretning om hos virkelig jagtlydige, er det langt fra Tilfældet. Stryknin forvolder ikke flere Pinsler end al anden Gift, forudsat at man anvender den tilstrækkelige Dosis Gift, og saa den Gift, man anvender, ikke er forfalsket; men det samme gælder jo